

Isusova svjetlost nas potiče na ljubav

“Svi ste vi sinovi svjetla i sinovi dana. Ne pripadamo ni noći ni tami”. (1Sol 5,5)
(Iz liturgije 33. nedjelje kroz godinu)

Isus je bio sa svojim učenicima. Ispričao im je priču o čovjeku koji se spremao krenuti na put a slugama je povjerio svoje imanje: jednom je dao pet talenata, drugome dva a posljednjem samo jedan. Dok je gospodar bio na putu, prvi je zaradio još 5, drugi još 2.

Treći je pak sakrio svoj u rupu: bojao se da ga ne izgubi! Kad se gospodar vratio bio je jako zadovoljan s prvom dvojicom slugu jer je svaki zaradio dvostruko. Međutim, prekorio je trećeg slugu koji mu je samo vratilo onaj jedan primljeni talent.

Bog je svakome od nas dao darove, nije važno imamo li ih mnogo ili malo. Svatko ih može umnožiti i tako učiniti da zasja dar koji mu je Bog dao! Prvim kršćanima apostol Pavao je govorio : “Svi smo mi djeca svjetla!”

Arijana iz Grčke nam je ispričala: Za vrijeme praznika bavimo se ručnim radom. Jednog smo popodneva šivale lutke. Moja je odlično uspjela, jer mi šivanje dobro ide: baka mi uvijek govori da stvarno imam dar šivanja!

Bila sam toliko zadovoljna svojim radom da nisam primijetila da je moja prijateljica Antonela bila jako tužna, jer njoj šivanje nikako ne ide! Odmah sam otišla pomoći i njoj i prijateljici Viktoriji.

Tako se moj “dar” umnožio! Sada smo imale 3 divne lutke i mogle smo pripremiti lijepu predstavu. Nakon ovih čina ljubavi osjećala sam se bliže Bogu.